

Subjekt

Jako „subjekt“ budeme označovat každé „pravé jsoucné“, tj. každou „pravou událost“, která je vnitřně sjednocena v celek, mající jistý rozměr v čase i v prostoru a navenek časově ohraničený počátkem a koncem, prostorově vnějšně ohraničený více nebo méně prostupnou bariérou. Aby bylo jasno: nejde o žádnou naprosto neprostupnou hranici či mez, ale jde o skutečnou mez či bariéru, která zajišťuje rozdílnost resp. oddělenost toho, co náleží k subjektu, ode všeho vůči subjektu „vnějšního“, tedy od okolí, od okolních „věcí“ (eventuelně od jiných subjektů). Pro toho, kdo může pozorovat a vůbec nějak registrovat takový subjekt zvenčí, se nějakým způsobem projeví, že jde o jsoucné vnitřně sjednocené, tedy nikoli o hromadu. Sjednocenost toho, co je do subjektu zapojeno tak, že to svými interakcemi jednotu subjektu jako celku podporuje, že se na této jednotě aktivně podílí, má jinou povahu než jakékoli složení či slepení nějakou vnějšní silou, vnějšním prostředkem.

(Písek, 090927-1.)